יום ב', ב' בניסן תשס"ח (07 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

*היום, **ב' בניסן**, בשנת תרצ"ז [14.3.1937], במסגרת המינהל המנדטורי **הוקם שירות מטאורולוגי**, שהיה גרעין לשירות הקיים עתה כחלק ממשרד התחבורה.*

ראשית דרכו של השירות המטאורולוגי

יסודותיו של השירות המטאורולוגי הישראלי הונחו עם הקמת **שירות החיזוי לתעופה בשדה התעופה לוד** ב-14.3.1937, במסגרת המחלקה לתעופה אזרחית של ממשלת המנדט. את יחידת החיזוי הזאת הקים מטאורולוג יהודי עולה מגרמניה בשם **רודולף פייגה**. עם זאת, מדידות שיטתיות של נתונים נערכו בארץ ישראל עוד קודם לכן:
- תחנות למדידת גשם הוקמו בארץ ישראל בסוף שנות ה-20 של המאה העשרים ע"י ממשלת המנדט הבריטי באמצעות השירות המטאורולוגי **המצרי** עבור מחלקת החקלאות של המנדט הבריטי.
- בשנות ה-30 של המאה ה- 20 הקים **פרופ' אשבל** תחנות קלימטולוגיות כמעט בכל ישוב יהודי חדש, וזאת בתמיכת המוסדות הציוניים של הישוב בארץ. (מדידות מטאורולוגיות אקלימיות של גשם, טמפרטורה, לחות ולחץ נערכו במאה ה-19 וראשית המאה ה-20 במקומות שונים ומפוזרים בארץ ישראל ע"י גופים שונים, כמו: החברה הבריטית לחקירת ארץ ישראל, הטמפלרים וכד').

עם פרוץ מלחמת העולם ה-II, חיל-האוויר המלכותי הבריטי נטל פיקוד על היחידה המטאורולוגית בשדה התעופה והפכה ליחידה צבאית. בהמשך המלחמה, הועברה היחידה מלוד לבסיס חיל האוויר הבריטי (RAF) סמוך לרמלה. בשלב מאוחר יותר של מלה"ע ה-II הועתק מקומה של היחידה לירושלים למנזר נוטרדם הסמוך למשכנה של מפקדת חיל-האוויר הבריטי בארץ. עם סיום מלה"ע ה-II, הוחל בהחזרת השירות המטאורולוגי לכפיפות אזרחית של מחלקת התעופה האזרחית של ממשלת המנדט, וזאת במקביל להקמת לשכה מטאורולוגית בשדה התעופה לוד. הנהלת השירות המשיכה לפעול ממלון פאלאס בירושלים.

לאחר החלטת האו"ם על חלוקת ארץ ישראל ב-29.11.47, ובזמן מלחמת העצמאות, היחידה המטאורולוגית, שהפכה לשירות המטאורולוגי הישראלי, נאלצה לנטוש את שדה התעופה בלוד. לאחר סיום המלחמה, חזרה יחידת החיזוי לפעילות בשדה התעופה, ואילו יתר היחידות הועברו לקריה בתל אביב. מבחינה מנהלית הוחלט על שיתוף פעולה בין חיל האוויר לבין משרד התחבורה, כאשר יחידות האקלים, רשת התחנות והשירותים הטכניים יהיו במעמד אזרחי במשרד התחבורה, ואילו יחידת החיזוי כולל רשת התחנות בבסיסי חל-האוויר יהיו באחריות חיל האוויר שיספק שירותים מטאורולוגיים גם לחיל הים, ולחיל התותחנים.

הסדר זה לא נמשך זמן רב, ובמחצית השניה של 1949 הוסכם בין חיל האוויר לבין משרד התחבורה על אזרוח כל היחידות של השירות המטאורולוגי פרט לתחנות התצפית בבסיסים שאוישו ע"י חיילים. מרכז החיזוי בלוד סיפק את כל צרכי החיזוי של חיל-האוויר

יום ב', ב' בניסן תשס"ח (07 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בנוסף למחויבויות האזרחיות והבינלאומיות, כאשר ההנהלה ויתר יחידות השירות פעלו בקריה בתל אביב.

משנת 1949, מדינת ישראל חברה בארגון המטאורולוגי העולמי (WMO) שהוא סוכנות מיוחדת של האו"ם, ובשנת 1953 חתמה המדינה על אמנת הארגון. בשנים הראשונות להקמת המדינה ושנים רבות לאחר מכן, התרחבה מאד רשת התחנות, **כאשר רבות מהן הופעלו ע"י מתנדבים ברוח אותם ימים**. ב-1958 נחתם הסכם בין ממשלת ישראל והארגון המטאורולוגי העולמי (WMO) להקמת המכון המטאורולוגי המרכזי ב**בית דגן**, וממשלת ישראל התחייבה בפני האו"ם להעמיד את המכון על מתקניו לצורכי הדרכה וסיוע למדינות מתפתחות, דבר שמתבצע במשך כל השנים.

ב-1962 נחנך המכון בטקס חגיגי במעמד ראש הממשלה מר דוד בן-גוריון ונשיא הארגון המטאורולוגי העולמי. במכון רוכזו כל היחידות והמתקנים שהיו פזורים ברחבי הארץ כולל מרכז החיזוי הארצי, ובנמל התעופה בן-גוריון נשארה לפעול יחידת חיזוי למטרות תעופתיות בלבד. ב-1969 הופעל המחשב הראשון בשירות המטאורולוגי וניתן לראות בשנה זאת את קפיצת המדרגה המשמעותית בקידום השירות המטאורולוגי למוסד מתקדם עתיר טכנולוגיות, שהתפתחותו בתחומי המטאורולוגיה השונים נמשכת עד היום.
[http://www.ims.gov.il/IMS/ODOT]